

ת"פ 33824/12/12 - מדינת ישראל נגד מוטי אמיר, תומר יעקובי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33824-12-12 מדינת ישראל נ' אמיר ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 11

בפני	כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. מוטי אמיר 2. תומר יעקובי

החלטה

לפני בקשה לתיקון כתב האישום.

הבקשה הועלתה לראשונה בעיצומה של פרשת התביעה בפתח ישיבת ההוכחות ביום 21.1.14. לאור הערות שונות שנשמעו במהלך אותו דיון, משך ב"כ המאשימה את בקשתו לתיקון כתב האישום לשם בחינה חוזרת של הבקשה. בהחלטה שניתנה באותה ישיבה באה לידי ביטוי הצהרתו של ב"כ המאשימה כי מיוחסות לנאשם 1 עבירות מס בשנים 2004 - 2009, בין אם יתוקן כתב האישום ובין על פי נוסחו המקורי של כתב האישום.

למען שלמות התמונה יצוין כי באותה ישיבה תוקנו, בהסכמת ב"כ נאשם 2, שנות העבירה המיוחסות לנאשם 2 בגוף כתב האישום.

לאחר מכן נמשכה והושלמה פרשת התביעה.

ביום 28.1.14 הוגשה בקשה בכתב לתיקון כתב האישום, בצירוף נוסח של כתב אישום מתוקן. ב"כ המאשימה הבהיר כי כתב האישום בנוסחו המקורי ברור, ומספר העבירות המיוחסות לכל נאשם ברור אף הוא, והתיקון דרוש רק למען הסר ספק, לצורך היעילות לאור הערות שנשמעו. לטענתו, גם נאשם 1 הבין זאת כך, ולכן חקר את העדים שנשמעו ביחס לכל השנים הרלבנטיות.

מבלי למעט מטענות אלה, ביקש ב"כ המאשימה להגיש כתב אישום מתוקן, ובו הגדרה ברורה של התקופה הרלבנטית,

מובחנת ביחס לכל נאשם, והגדרה ברורה של התקופה שבה מיוחסת לכל נאשם עבירה כזו או אחרת, ובהתאמה לפרט בפרק הוראות החיקוק את מספר העבירות המיוחסות לכל נאשם.

ב"כ נאשם 1 התנגד נחרצות לתיקון כתב האישום במסגרת הדיון, וחזר על התנגדותו עם הגשת הבקשה בכתב. לשיטתו בהתאם לכתב האישום המקורי הואשם הנאשם 1 רק ביחס לשנים 2008 - 2009, ולאחר התיקון בעניין נאשם 2 צומצם גם האישום בעניינו של נאשם 1 לשנת 2009 בלבד. כמו כן לטענתו מיוחסת לנאשם 1 עבירה אחת בלבד מכל סוג ולא יותר. לטענת הסנגור ההתייחסות בכתב האישום המקורי לתקופה ממושכת יותר, אינה אלא פרטי רקע, ולא נגזרים ממנה אישומים קונקרטיים.

לטענת הסנגור התשובה לכתב האישום ניתנה על סמך הבנה זו, הגנת הנאשם נבנתה על סמך הבנה זו והעדים נחקרו על סמך הבנה זו. משכך, תיקון כתב האישום בשלב זה של הדיון מהווה פגיעה קשה בהגנת הנאשם 1 ובזכותו להליך הוגן. עוד נטען כי כל הנתונים הקשורים בתיקון המבוקש היו בידיעת המאשימה לאורך כל הדרך, ולא ניתן כל הסבר בדבר הצורך וההצדקה בשלב מתקדם זה של הבאת הראיות בתיקון כתב האישום. לשיטת הסנגור מדובר במקצה שיפורים שאין ליתן לו יד.

גם ב"כ נאשם 2 הביעה התנגדות לתיקון, החורג לטענתה מן התיקון שהוסכם, עליו נמסרה הודעה מוסכמת ולגביו כבר ניתנה החלטה בדיון הקודם.

בחנתי את העתירה לתיקון כתב האישום ואת טעמי ההתנגדות לבקשת התיקון, בהתחשב בשלב הדיוני, והגעתי למסקנה כי לאור התנגדות הסנגורים, אין מקום לאפשר תיקון של כתב האישום בשלב מתקדם של שמיעת הראיות, מבלי שניתנו טעמים המצדיקים תיקון בשלב זה.

עם זאת, אין בעובדה שאיני נעתרת לבקשת התיקון כדי לרמז שבית המשפט מקבל את טענת ב"כ נאשם 1 במחלוקת שבין הצדדים ביחס לתקופה שבה מיוחסות לנאשם 1 עבירות בהתאם לכתב האישום המקורי, 2004 - 2009 כטענת המאשימה או 2008 - 2009, כטענת הסנגור (שבתגובתו אף צמצם את התקופה ל- 2009 בלבד לאור התיקון בעניין נאשם 2). ככל שהמחלוקת תעמוד בעינה גם בשלב הכרעת הדין היא תוכרע לאחר בחינת טענות הצדדים.

יובהר בהקשר זה, שב"כ המאשימה הודיע בפתח הדיון הקודם, כי ללא קשר לתיקון כתב האישום עמדתו היא שעבירות המס בכתב האישום חלות על השנים 2004 - 2009 ביחס לנאשם 1. משכך, גם אם קודם לכן לא הוצהרה עמדת המאשימה ביחס לתקופה באופן מפורש ואקטיבי מעבר למה שנרשם בכתב האישום, הרי שלאחר הצהרה זו על הסנגור לקחת בחשבון בגדר שיקולי ההגנה כי זוהי עמדת המאשימה ביחס לנוסחו של כתב האישום ואלה הן העבירות שהיא מייחסת לנאשם 1.

מבלי לקבוע מסמרות, אעיר כבר עתה כי דומה שאף אם הנוסח של כתב האישום אינו שגרתי, עולה ממנו התייחסות להפעלת העסק על ידי נאשם 1 בשנים 2004 - 2009, למחדל לכאורה באי הודעה על התחלת העיסוק כנדרש בחוק, לעובדת אי ניהול הספרים לאורך כל התקופה, ולכך שהיו לנאשם 1 (לבדו או ביחד עם נאשם 2 בתקופות בהן היה

מעורב בעסק) הכנסות בסכומים לא ידועים המוערכים בכמיליון ₪ לכל אחת מהשנים.

עוד אעיר כי למשמע החקירות שערך ב"כ הנאשם 1 לעדים מיכאל סרברניי וגיורא שפירא, דומה שנתן דעתו לכל התקופה שבין 2004 - 2009.

כך או כך, בנסיבות אלה, בהתחשב בהצהרת ב"כ המאשימה ובתגובת ב"כ נאשם 1 וטענתו כי לא חקר עדים בהתאם לאותה הצהרה, הרי שכלל שב"כ הנאשם 1 מבקש לשוב ולחקור מי מן העדים ביחס לתקופות המוקדמות יותר, אעתר לבקשתו.

המזכירות תשלח את ההחלטה בפקס.

ניתנה היום, ט' אדר תשע"ד, 09 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.